

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 2 qershor 2017
Nr. ref.:RK 1078/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI30/16

Parashtrues

KONZORCIUMI “ALFA.i” Sh.p.k. & “INFRATEK”

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, E. rev. nr. 44/2015, të 18 nëntorit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Konzorciumi “ALFA.i” Sh.p.k. & “INFRATEK” me seli në Rakosh të Istogut (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), e përfaqësuar nga Muhamet Shala, avokat në Prishtinë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, E. Rev. nr. 44/2015, të 18 nëntorit 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, E. rev. nr. 44/2015, të 18 nëntorit 2015, për të cilin parashtruesi pretendon se shkel nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 7 [Vlerat], nenin 3 [Barazia para Ligjit] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 [E drejta për gjykim të drejtë] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: Konventa).
4. Parashtruesi i kërkesës kërkon vënien e masës së përkohshme dhe ndalimin e ekzekutimit të vendimit të kontestuar të Gjykatës Supreme.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenet 21.4 dhe 113.7 të Kushtetutës dhe në nenet 27, 47 dhe 48 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe rregullat 29 dhe 55 (4) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 12 shkurt 2016, parashtruesi i kërkesës dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 14 mars 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (anëtarë).
8. Më 25 prill 2016, Gjykata e njoftoi përfaqësuesin e kompanisë parashtruese për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë, nga një kopje e kërkesës u është dërguar Komunës së Prishtinës dhe Gjykatës Supreme.
9. Më 13 janar 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović anëtar të Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Robert Carolan, i cili ka dhënë dorëheqje nga pozita e gjyqtarit të Gjykatës më 9 shtator 2016. Kolegji shqyrtues u caktua në përbërje të gjyqtarëve: Almiro Rodrigues (kryesues), Ivan Čukalović dhe Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (anëtarë).
10. Më 17 janar 2017, Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore në Prishtinë që të dorëzojë dokumente shtesë përkritazi me kërkesën e kompanisë parashtruese. Gjykata Supreme u njoftua për kërkesën e Gjykatës për dokumente shtesë që i ishte adresuar Gjykatës Themelore në Prishtinë.
11. Më 24 janar 2017, Gjykata Themelore në Prishtinë dorëzoi dokumentet shtesë.

12. Më 31 mars 2017, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

13. Më 23 janar 2009, parashtruesi i kërkesës dhe Komuna e Prishtinës kishin lidhur marrëveshje për hartimin e projektit rrugor të ashtuquajtur “Unaza e brendshme – Pjesa Lindore”.
14. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kërkesëpadi në Gjykatën Themelore në Prishtinë kundër Komunës së Prishtinës, për shkak të mosmarrëveshjeve për kompensim të punimeve shtesë.
15. Më 18 shkurt 2014, Gjykata Themelore në Prishtinë në seancën e shqyrtimit kryesor dhe në praninë e palëve ndërgjyqëse me Aktgjykimin C. nr. 271/2013, vendosi si në vijim:

“I. Aprovohet në tërësi si e bazuar kërkesëpadija e paditësve Konsorciumi Alfa-i sh.p.k dhe Infratek me seli në Istog .

II. Detyrohet pala e paditur Komuna e Prishtinës që t’i paguaj paditësve shumën e përgjithshme prej 89.760,00 (tetëdhjetë e nëntë mijë e shtatëqind e gjashtëdhjetë) euro në emër të hartimit të projektit Unaza e brendshme-Pjesa Lindore-tenderi nr. 61608336211, me kamatë vjetore prej 8% duke filluar nga data e paraqitjes së padisë e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afatin parativ prej 7 (shtatë) ditëve, nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi nën kërcënimin e përmbarimit me detyrim”.

16. Gjykata Themelore, ndër të tjera, arsyetoi se kishte marrë vendim për aprovim të kërkesëpadiës së kompanisë parashtruese, duke u bazuar kryesisht në dispozitat e marrëveshjes së 23 janarit 2009 të lidhur ndërmjet palëve ndërgjyqëse dhe dispozitat e vendimit për inkorporimin e projekteve të infrastrukturës rrugore të miratuar nga Komuna e Prishtinës, më 29 mars 2012.
17. Komuna e Prishtinës paraqiti ankesë kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Gjykatën e Apelit, duke pretenduar ekzistimin e shkeljeve esenciale të dispozitave procedurale, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
18. Më 8 maj 2015, Gjykata e Apelit me Aktgjykimin Ae. nr. 107/2014, refuzoi si të pabazuar ankesën e të paditurës Komuna e Prishtinës dhe vërtetoi aktgjykimin e Gjykatës Themelore.
19. Gjykata e Apelit, ndër të tjera, u shpreh se aktgjykimi i Gjykatës Themelore ishte i arsyetuar, gjendja faktike ishte vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë dhe se nuk kishte shkelje të së drejtës procedurale dhe materiale. Gjykata e Apelit po ashtu shtoi se personat kompetentë të Komunës së Prishtinës kishin miratuar ndryshimin e projektit dhe shpenzimet shtesë të kompanisë

parashtruese për përfundimin e projektit konform dispozitave të marrëveshjes së tyre.

20. Komuna e Prishtinës paraqiti kërkesë për revizion të vendimeve të Gjykatës Themelore dhe të Apelit në Gjykatën Supreme, duke pretenduar ekzistimin e shkeljeve thelbësore të dispozitave procedurale dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale me propozim, që vendimet e gjykatave të instancës më të ulët të ndryshohen dhe kërkesëpadia e kompanisë parashtruese të refuzohet.
21. Nga dokumentet e përfshira në kërkesë, rezulton se parashtruesi i kërkesës nuk ishte përgjigjur ndaj revizionit të Komunës së Prishtinës, edhe pse për këtë gjë ishte njoftuar në pajtim me dispozitat përkatëse të ligjit procedural.
22. Më 18 nëntor 2016, Gjykata Supreme me Aktgjykimin E. Rev. nr. 44/2015 e pranoi si të bazuar revizionin e Komunës së Prishtinës, ndryshoi aktgjykimet e Gjykatës Themelore dhe të Gjykatës së Apelit dhe refuzoi kërkesëpadinë e kompanisë parashtruese.
23. Gjykata Supreme arsyetoi se gjykatat e instancës më të ulët kanë zbatuar gabimisht të drejtën materiale kur kanë konstatuar se kërkesëpadia e kompanisë parashtruese është e bazuar, sepse në rastin konkret, pëlqimi për ndryshimin e projektit nuk ishte dhënë nga personi kompetent i Komunës së Prishtinës.
24. Në këtë drejtim, pjesa relevante e aktgjyimit të Gjykatës Supreme përcakton:

“Në nenin 24.1 të Ligjit në fjalë është përcaktuar se Zyrtari i Prokurimit i një autoriteti kontraktues është i vetmi person i autorizuar që të lidhë ose të nënshkruajë një kontratë publike në emër të autoritetit të tillë kontraktues. Kontrata publike e nënshkruar nga kushdo përveç Zyrtarit Prokurues të autoritetit kontraktues është e pavlefshme dhe e pazbatueshme. Në rastin konkret pëlqimin për ndryshimin në projekt nuk ka dhënë Zyra e Prokurimit Publik të paditurës dhe se kërkesën e paditësve për pagesën e punëve shtesë, departamenti i prokurimit të paditurës me shkresën e datës 10.4.2013 nuk e ka pranuar. Sipas nenit 22.2 të kontratës së lidhur në mes të ndërgjyqësve është përcaktuar se çdo ndryshim të kontratës ka të drejtë ta bëjë Autoriteti Kontraktues, dhe se pëlqimin për punët shtesë nuk ia ka dhënë Autoritetit kontraktues të paditurës gjegjësisht Zyra e Prokurimit. Prandaj thëniet e revizionit të paditurës në këtë drejtim janë të bazuara dhe nga arsyet e dhëna më lart, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi në bazë të nenit 224.1 të LPK”.

Pretendimet e kompanisë parashtruese

25. Parashtruesi i kërkesës pretendon se vendimi i Gjykatës Supreme i përmendur më lart është nxjerrë duke shkelur nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 3 [Barazia para Ligjit], nenin 7 [Vlerat] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës.
26. Parashtruesi i kërkesës pretendon se “Gjykata Supreme e Kosovës në Prishtinë me aktgjykimin e saj E. Rev. nr. 44/2015 të datës 18. 11. 2015, nuk e ka

vlerësuar punën e pjesëve shtesë në lartësi deri në 10% të vlerës së përgjithshme të kontratës me nr. identifikues 616 08 336 211 të datës 23. 01. 2009 me emërtim: “Hartimi i Projektit Unaza e Brendshme -Pjesa Lindore”, të cilin fakt e ka konstatuar vet ajo gjykatë me aktgjykimin e cituar më sipër. Ndonëse e ka theksuar shprehimisht dispozitën ligjore të nenit 34 pika (iii) të Ligjit për Prokurorin Publik, me të cilin është paraparë se, ekzekutimi i punimeve shtesë dhe të punimeve të ngjashme të cilat janë të mbuluara me një kontratë, mund të kryhen nga i njëjti kontraktor, nëse punët shtesë nuk e tejkalojnë 10% të vlerës së kontratës bazë. Ndërkaq, nuk është kontestues fakti se, punët shtesë në kuptim të kontratës së përmendur më sipër, janë porositur shprehimisht nga ana e Autoritetit Kontraktues -Komunës së Prishtinës, kurse ato porosi si të tilla, janë miratuar nga organi kompetent i autorizuar në bazë të ligjit - Asambleja Komunale dhe janë ekzekutuar nga ana e kontraktuesit - Konzorciumi "ALFA.i" Sh.p.k. & "INFRATEK" me seli në Rakosh –Istog”.

27. Parashtruesi i kërkesës më tej pretendon se “Me dispozitën e nenit 7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës është paraparë se: Rendi kushtetues i Republikës së Kosovës bazohet edhe në parimin e sundimit të ligjit. Prandaj, në rastin konkret, ky parim është shkelur nga ana e Gjykatës Supreme të Kosovës në Prishtinë me aktgjykimin e saj E. REV. nr. 44/2015 të datës 18. 11. 2015, me të cilin ajo gjykatë nuk e ka vlerësuar punën e pjesëve shtesë, në lartësi deri në 10% të vlerës së përgjithshme të kontratës ... po ashtu, me këtë dispozitë kushtetutare të nenit 7 të përmendur më sipër, është paraparë edhe parimi i të drejtës në pronë”.
28. Për sa i përket respektimit të parimit të barazisë së armëve, parashtruesi i kërkesës pretendon se “Gjykata Supreme e Kosovës në Prishtinë me rastin e shqyrtimit të Revizionit të paraqitur kundër aktgjykimin të Gjykatës së Apelit të Kosovës në Prishtinë Ae. nr. 107/2014 të datës 08.05.2015, me mosdhënien e mundësisë parashtruesit të kërkesës që duke e ftuar të prezantoj në seancë gjyqësore, është bazuar njëanshëm në formimin e një bindje jo të drejtë lidhur me nevojën e domosdoshme për kryerjen e punimeve shtesë në interesin publik të Komunës së Prishtinës”.
29. Përfundimisht, parashtruesi i kërkesës kërkon nga gjykata që të vendosë masë të përkohshme si dhe ta shpallë të pavlefshëm aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme.

Pranueshmëria e kërkesës

30. Gjykata së pari do të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
31. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, që përcakton:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

32. Gjykata i referohet edhe nenit 48 të Ligjit, që parasheh:

*Neni 48
Saktësimi i kërkesës*

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

33. Gjykata, më tej, merr parasysh rregullin 36 (2) d) të Rregullores së punës, që specifikon:

*Rregulli 36
Kriteret e pranueshmërisë*

“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

*...
d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*

34. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar për të dorëzuar kërkesën, ka shteruar të gjitha mjetet juridike në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës si dhe kërkesën e ka dorëzuar brenda afatit ligjor 4 (katër) mujor, siç përcaktohet me nenin 49 të Ligjit.
35. Gjykata, po ashtu, duhet të vërtetojë nëse parashtruesi i kërkesës ka arritur që kërkesën e saj ta saktësoj dhe të mbështes pretendimet e ngritura në pajtim me nenin 48 të Ligjit.
36. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ngre dy pretendime: (i) Gjykata Supreme ka kryer shkelje kushtetuese kur ka pranuar revizionin e palës kundërshtarë dhe ka refuzuar kërkesëpadinë e kompanisë parashtruese për kompensim për punët shtesë dhe (ii) Gjykata Supreme ka vepruar njëanshëm gjatë shqyrtimit të revizionit sepse parashtruesi i kërkesës nuk ishte ftuar apo nuk i ishte dhënë mundësia që ta prezantojë rastin e saj në seancë gjyqësore.
37. Për sa i përket pretendimit të parë të kompanisë parashtruese që ka të bëjë me pranimin e revizionit nga ana e Gjykatës Supreme dhe refuzimin e kërkesëpadisë së kompanisë parashtruese, Gjykata konsideron se kjo ka të bëjë me konstatimin e fakteve dhe interpretimin e ligjeve nga gjykatat e rregullta gjatë procedurave gjyqësore që zhvillohen para tyre.
38. Gjykata thekson se nuk është detyrë e saj që të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave apo zbatimit të ligjit (ligjshmëria), përveç nëse kjo mund të ketë rezultuar në shkelje të të drejtave dhe lirive të mbrojtura nga Kushtetuta (kushtetutshmëria).
39. Është detyrë e gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis*

mutandis, Garcia Ruiz kundër Spanjës [DHM], nr. 30544/96, para. 28, GJykata Evropiane për të Drejta të Njeriut [GJEDNJ] 1999-I).

40. GJykata Kushtetuese rikujton se nuk është gjykatë e gjetjes së fakteve dhe se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike është brenda juridiksionit të gjykatave të rregullta. Roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë respektimin e standardeve kushtetuese gjatë proceseve gjyqësore në gjykatat e rregullta, prandaj, nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (Shih, rastin *Akdivar kundër Turqisë*, nr. 21893/93, GJEDNJ, Aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, para. 65, po ashtu *mutatis mutandis* shih rastin KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012 dhe rastin nr. KI86/16, parashtrues i kërkesës, “*BENI*” *Ndërmarrje Tregtare*, Aktvendim për papranueshmëri, i 11 nëntorit 2016).
41. GJykata thekson se detyrë e saj është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta ishin të drejta në tërësi, duke përfshirë edhe mënyrën e marrjes së provave (Shih rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 13071/87, Raport i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
42. Për sa i përket pretendimit të parashtruesit për cenim të parimit të barazisë së armëve, GJykata vëren se nga dokumentet e përfshira në kërkesë rezulton se gjykatat e rregullta ia kishin dorëzuar parashtruesit një kopje të revizionit të paraqitur nga pala kundërshtare, siç kërkohet me dispozitat përkatëse të ligjit procedural; mirëpo, parashtruesi i kërkesës nuk kishte dhënë ndonjë përgjigje ndaj revizionit të paraqitur nga pala kundërshtare.
43. Në këtë drejtim, GJykata dëshiron të theksojë se në parim, palët ndërgjyqëse gëzojnë të drejtën për pjesëmarrje në seancë publike në pajtim me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6.1 të Konventës. Seanca publike i mbron palët ndërgjyqësore ndaj administrimit të drejtësisë në mënyrë të fshehtë larg vëmendjes së publikut (*Diennet kundër Francës*, paragrafi 33; *Martinie kundër Francës*, [DHM], paragrafi 39).
44. Megjithatë, GJykata vë në pah se mosmbajtja e seancës gjyqësore publike në instancën e dytë ose të tretë të gjyqësorit mund të justifikohet bazuar në veçoritë e procedurës në fjalë me kusht që seanca publike gjyqësore është mbajtur në instancën e parë gjyqësore (shih, *Helmerts kundër Suedisë*, paragrafi 36). Kështu që ankesa që trajton vetëm çështje ligjore, dhe jo edhe çështje të faktit, mund të jetë në pajtim me kriteret e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës edhe pse parashtruesit mund të mos i jetë dhënë mundësia që të dëgjohet personalisht nga GJykata e Apelit dhe Supreme (shih, *Miller kundër Suedisë*, paragrafi 30).
45. Prandaj, përveç nëse ekzistojnë rrethana të veçanta që arsyetojnë mosmbajtjen e seancës publike gjyqësore, e drejta për seancë publike gjyqësore sipas nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6.1 të Konventës nënkuptojnë të drejtën për seancë publike gjyqësore të paktën në instancën e parë gjyqësore (*Fischer v. Austria*, paragrafi 44; *Salmonsson kundër Suedisë*, paragrafi 36).
46. Në rastin konkret, GJykata vëren se nuk bëhet fjalë për cenim të parimit të barazisë së armëve sepse parashtruesit i është dhënë mundësia për t’iu

përgjigjur revizionit të palës kundërshtare, gjë që nga përmbajtja e kërkesës rezulton se nuk e ka bërë dhe, se seanca gjyqësore publike është mbajtur në instancën e parë të gjyqësorit dhe se bazuar në shtjellimin e deritanishëm të jurisprudencës së Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut mosmbajtja e seancës publike gjyqësore në instancën e dytë dhe të tretë të gjyqësorit, në vetvete, nuk përbën cenim të parimit të barazisë së armëve (Shih, për shembull, rastin nr. KI74/16, Parashtrues X, Aktvendim për papranueshmëri i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, i 16 nëntorit 2016 dhe referencat tjera të përmendura në atë vendim).

47. Për më tepër, Gjykata vëren se parashtruesit i është mundësuar zhvillimi i procedurës bazuar në parimin e kontradiktoritetit; se ajo kishte mundësi që gjatë fazave të ndryshme të procedurës, të nxjerrë argumente dhe dëshmi që ajo i konsideroi relevante për rastin e saj; se asaj i është dhënë mundësia që të kontestoj në mënyrë efektive argumentet dhe dëshmitë e paraqitura nga pala kundërshtare; dhe se të gjitha argumentet që ishin relevante për zgjidhjen e rastit të saj janë dëgjuar e shqyrtuar nga gjykatat e rregullta; se arsyet faktike e ligjore ndaj vendimit të goditur ishin shtruar hollësisht. Rrjedhimisht, rezulton se procedurat në gjykatat e rregullta, shikuar në tërësinë e tyre, ishin të drejta (Shih, për shembull, rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, [DHM], aplikacioni nr. 30544/96, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 29).
48. Sa më sipër, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk i ka dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimet e tij për shkelje Kushtetuese. Rrjedhimisht, kërkesa duhet të deklarohej e papranueshme, si qartazi e pabazuar mbi baza kushtetuese.

Kërkesa për masë të përkohshme

49. Parashtruesi i kërkesës ka kërkuar vënien e masave të përkohshme ndaj vendimit të kontestuar të Gjykatës Supreme pa elaboruar se në çfarë mënyre do të pësonte dëm të pariparueshëm, në rast të zbatimit të vendimit të kontestuar apo se si ai vendim e cenon interesin publik (Shih, për shembull, rastin nr. KI86/16, parashtrues i kërkesës "*BENI*" *Ndërmarrje Tregtare*, Aktvendim për papranueshmëri, i 11 nëntorit 2016).
50. Për sa i përket kërkesës për masë të përkohshme, Gjykata i referohet nenit 27 të Ligjit, i cili parasheh:

Masat e përkohshme

"Gjykata Kushtetuese sipas detyrës zyrtare ose me kërkesë të palës mund të vendos përkohësisht masa të përkohshme ndaj një çështjeje që është objekt i procedurës, nëse këto masa janë të nevojshme për të evituar rreziqe ose dëme të pariparueshme, ose nëse marrja e këtyre masave të përkohshme është në interes publik".

51. Më tej, Gjykata i referohet edhe rregullit 55 (4) të Rregullores, që specifikon:
"[...] Para se Kolegji shqyrtues të mund të rekomandojë pranimin e kërkesës për masë të përkohshme, ai duhet të konstatojë që:

(a) pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar rastin *prima facie* për meritat e kërkesës dhe, nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin *prima facie* për pranueshmërinë e kërkesës;

52. Siç u theksua më lart, parashtruesi i kërkesës nuk ka treguar rastin *prima facie* për pranueshmërinë e kërkesës. Rrjedhimisht, kërkesa për masë të përkohshme duhet të refuzohet si e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 27 dhe 48 të Ligjit dhe me rregullat 36 (2) (d) dhe 55 (4) të Rregullores së punës, më 31 mars 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË kërkesën për masë të përkohshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues
Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese
Arta Rama-Hajrizi